

عنوان مقاله:

روشهای نوین تدریس زبان انگلیسی در مدارس

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، حقوق، مطالعات اجتماعی و روانشناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

نسیم سلاجقه - کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

طبق تعریف فرهنگ لغات آکسفورد، اصطلاح دوزبانه به فردی اطلاق می شود که قادر است کلام خود را به دو زبان مطرح کند و یا فردی که دو زبان را می داند و از آن دو استفاده می کنند (مک کین ، ۲۰۰۵). عموماً اصطلاح دوزبانه به افراد یا گروه هایی اطلاق می شود که توانش زبانی آنها در آن دو زبان، به ویژه در بعد کلامی، در حد کاربران بومی آن باشد. به هر حال طبق نظر باتلر و هاوکوتا (۲۰۰۶) دوزبانگی رفتار پیچیده روانشناختی، زبانی، اجتماعی فرهنگی است که ابعاد گوناگونی داردهاگن (۱۹۹۳) افراد دوزبانه را افرادی می داند که قدرت بیان کامل داشته باشند و بتوانند مفاهیم را به زبان دیگر بیان کنند. بر اساس این تعریف، زبان آموزان مبتدی نیز دوزبانه شمرده می شوند (هاگن، ۱۹۹۳). سایر محققان درجات مختلفی را برای گمارش افراد مختلف به منزله افراد دوزبانه در نظر گرفته اند. با این اوصاف، دو زبانی بر روی یک طیف در نظر گرفته می شود. مطالعه حاضر در صدد آن است رویه اخیر برخی از پژوهشگران را، مبنی بر معطوف کردن توجه از یادگیری قوانین حاکم بر یک زبان به فراگیری مهارت های آن زبان، دنبال کند. بر این اساس افرادی دو زبانه تلقی می شوند که علاوه بر زبان مادری خود حداقل توانایی در زمینه مهارت های یک زبان دوم را داشته باشند. طبق نظر بلومفیلد (۱۹۹۸) فرد دوزبانه، فردی است که دانش زبانش در دو زبان در حد کاربران بومی آن دو زبان باشد. چنین دیدگاهی محدوده گمارش افراد دوزبانه را تنگتر می کند (بلومفیلد، ۱۹۹۸). افزون بر این، به نظر میرسد عملیاتی کردن چنین تعریفی مبنی بر شیوایی بومی یک زبان کار دشواری باشد.

کلمات کلیدی:

زبان، کاربرد زبان، تقویت، هوش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1914962>

